

Ročník 9.
číslo 8

august 2016

príspevok 0,30 €

Farský informátor

mesačník farnosti Nacina Ves

Slávnostnou bohoslužbou, ktorú celebroid dekan farnosti Michalovce vdp. Stanislav Pavúk sme si v Lesnom pripomenuli 25. výročie ustanovenia Laického združenia sestier Nepoškvrneného Srdca Panny Márie Fatimskej, ktoré od počiatku vedie provinciálna predstavená Sr. M. Magdaléna Šalagovičová.

Kalendár

1. 8.
sv. Alfonz Mária de Liguori,
biskup a učiteľ Cirkvi
2. 8.
sv. Euzébius Vercellský, biskup;
sv. Peter Julián Eymard, kňaz;
bl. Zefirín Malla (Porciunkula)
3. 8.
sv. Peter, biskup
4. 8.
sv. Ján Mária Vianney, kňaz
- 5. 8.**
Výročie posvätenia hlavnej
mariánskej baziliky v Ríme
(Panny Márie Snežnej);
sv. Nonna, matka rodiny
- 6. 8.**
Premenenie Pána;
bl. Oktavián, biskup
- 7. 8.**
sv. Sixtus II., pápež, a
poločníci, mučeníci;
sv. Kajetán, kňaz
8. 8.
sv. Dominik, kňaz;
sv. Viktorín
9. 8.
sv. Terézia Benedikta z Kríža
(Edita Steinová), rehoľníčka a
mučenica, spolupatrónka
Európy;
sv. Roman, mučeník
10. 8.
sv. Vavrinec, diakon a mučeník
11. 8.
sv. Klára, panna;
sv. Tibor, mučeník;
sv. Zuzana
12. 8.
sv. Jana Františka de Chantal,
rehoľníčka;
bl. Inocent XI., pápež
13. 8.
sv. Poncián, pápež, a Hypolit,
kňaz, mučeníci
- 14. 8.**
sv. Maximilián Mária Kolbe,
kňaz a mučeník
- 15. 8.**
sv. Tarzcius, mučeník
Nanebovzatie Panny Márie –
PRIKÁZANÝ SVIATOK
16. 8.
sv. Štefan Uhorský;
sv. Rochus, pustovník
17. 8.
sv. Hyacint, kňaz

Modlitba za blahorečenie Anny Kolesárovej

Všemohúci Bože,
tvoja služobnica Anna Kolesárová
radšej podstúpila smrť,
aby si zachovala čistotu srdca a tela.
Prosíme ťa, na jej orodovanie
vypočuj túto prosbu ...
(teraz prednes svoju prosbu)
aby sme ju mohli uctievať na oltári
ako vzor čistoty a rastu v hodnotách,
ktoré ukazujú cestu k pravej láske
a k dôstojnému životu.
O jej blahorečenie ťa prosíme
skrže Krista, nášho Pána.
Amen.

Vypočuté modlitby prosíme ohlásiť na adresu:

Arcibiskupský úrad
Sekretariát blahorečenia Božej služobnice Anny Kolesárovej
Hlavná 28, 041 83 Košice
Nihil obstat
Mons. Peter Holec, delegát biskupa
Imprimatur
Mons. Alojz Tkáč, arcibiskup – metropolita
Košice, 9.9.2005, ABÚ č.prot. 932/2005

Kto bola Anka Kolesárová

Zvykneme obdivovať veľkých svätcov a hrdinských mučeníkov, ktorí pre zachovanie svojej viery podstúpili bolestivé mučenie s následnou smrťou, no napriek tomu sa nezriekli svojho náboženského presvedčenia. Medzi mučeníkmi však boli aj jednoduchí ľudia, ktorí nevynikali hrdinskou chrabrosťou, ale skromne vyznávali kresťanské hodnoty, ktoré zdedili po svojich predkoch, a volili radšej smrť ako hriech. Jednou z takýchto jednoduchých mučeníc bola aj Anna Kolesárová.

Svetlo sveta uzrela 14. júla 1928 vo Vysokej nad Uhom na východnom Slovensku ako dcéra rímskokatolíckych rodičov Jána Kolesára a Anny, rodenej Kušnírovej. Sviatosť krstu prijala na druhý deň, 15. júla 1928. Matka jej zomrela pomerne skoro, keď mala Anna 10 rokov. Ona sama potom prevzala povinnosti matky a starala sa o domácnosť, v ktorej žil jej otec aj starší brat Michal. Pre nežičlivé životné podmienky nemohla ukončiť ani základné školské vzdelanie. Bola však nábožensky založená a žila príkladným mravným životom, takže vo veku 16 rokov, keď bol jej život násilne ukončený, bola silnou a zrelou osobnosťou.

Podľa svedectiev rodákov pravidelne navštevovala bohoslužby a pristupovala k sviatosťam. Okrem toho sa zúčastňovala na pobožnostiach a spoločných modlitbách ruženca.

Keď sa koncom druhej svetovej vojny blížil front, ľudia v dedine sa skrývali po pivniciach. Ján Kolesár, prezývaný Hruška, aj jeho rodina a susedia našli úkryt v pivnici domu Kolesárovcov pod kuchyňou. Anna sa v tej dobe obliekala do čiernych šiat po matke, aby pôsobila dojmom dospeléj ženy a uchránila si tak svoju čistotu. Aj toto významným spôsobom svedčí o jej bezúhonnosti. Keď sa do dediny dostala sovietska armáda, jeden opitý ruský vojak pri prehliadke domu nazrel do úkrytu. Ján Kolesár povedal dcére: „Haňka, daj mu niečo zajesť, iste je hladný.“

Anna poslúchla otca a vyšla hore do kuchyne. Po chvíli však vojak začal Anku obťažovať. Pohrozil jej, že ak sa mu nepoddá, zastreľí ju. Ona kategoricky odmietla a zdesene sa mu vytrhla z rúk. Utekla späť do pivnice, no vojak ju nasledoval a s namiereným automatom povedal: „Rozlúč sa s otcom!“ Posledné slová dievčaťa boli: „Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef!“ Vtom zazneli dva výstrely zo zbrane vojaka a

dievčina vydýchla naposledy. Písal sa 22. november roku 1944.

Pre vojnové pomery bola zavraždená dievčina pochovaná najprv potajomky na druhý deň v noci bez kňaza. Pohreb sa konal až po niekoľkých dňoch, 29. novembra. Pohrebné obrady vykonal Anton Lukáč, generálny vikár pre užhorodský dekanát a farár v Pavlovciach nad Uhom, ktorej filiálkou bola Vysoká nad Uhom. Ten zapísal do matriky zomrelých na Farskom úrade v Pavlovciach nad Uhom smrť Anny Kolesárovej a v časti Poznámky uviedol: „Hostia sanctae castitatis“ (Obeta svätej čistoty). Farár Anton Lukáč urobil zápis aj v krstnej matrike farského úradu a v časti Poznámky napísal: „Zavraždená vojakom z Ruska kvôli čistote.“

Ten istý duchovný napísal o poľutovaniahodnej udalosti aj do farskej kroniky na Farskom úrade v Pavlovciach nad Uhom. Svedectvo podpísalo päť svedkov. Podľa zápisu vo farskej kronike statočnú dievčinu pri tomto odvážnom čine posilňoval eucharistický Kristus, lebo krátko predtým pristúpila k svätej spovedi a svätému prijímaniu. Jej vražda nebola nikdy potrestaná.

Politické pomery pred rokom 1989 nedovoľovali verejne sa zaoberať procesom blahorečenia mučenice. Existujú však virohodné záznamy z roku 1957 o tom, že nebohý páter Michal Potocký SJ, rodák z Vysokej nad Uhom, oslovoval svedkov Ankinho života a smrti a získal od nich buď priame, alebo nepriame písomné svedectvá, ktoré boli neskôr využité v procese blahorečenia.

Po páde bývalého režimu sa kauzy ujal košický arcibiskup Mons. Alojz Tkáč. Po ňom prevzal iniciatívu vdp. Mgr. Pavol Hudák, duchovný pre vysokoškolskú mládež, ktorý usporiadal prvú púť radosti do Vysokej nad Uhom. Konala sa 1. a 2. mája 1999. Od toho času nielen mladí, ale aj starší putujú k hrobu zavraždeného dievčaťa, aby oslovení jej príkladom, bojovali o zachovanie čistoty svojho srdca. Pre ľudí všetkých generácií sa stáva vzorom životný príklad mladej mučenice: Radšej smrť ako hriech.

Uvedené skutočnosti vytvorili predpoklad pre prípravu procesu blahorečenia Anny Kolesárovej. Dňa 14. 3. 2003 vedenie Univerzitného pastoračného centra v Košiciach na čele s duchovným správcom vdp. Mgr. Pavlom Hudákom, ktorý v procese vystupuje ako aktor, menovalo za postulátora kauzy blahorečenia JCDr. Bartolomeja Gábora PhD. Menovaný na základe osobného poverenia arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča z 24. 10. 2002 (č. 1123/2002) preskúmal prípad a konštatoval, že zodpovedá požiadavkám normy Kongregácie pre

kauzy svätých. Na základe viacerých rozhovorov medzi aktorm, dezignovaným postulátorom a diecéznym biskupom požiadal postulátor 29. marca 2003 diecézneho biskupa o potvrdenie, že nemá námietky voči zastávaniu jeho úradu postulátora v kauze. Pán arcibiskup udelil Nihil obstat pre postulátora 25. apríla 2003 pod číslom 290/2003. Svoj plán predložil košický arcibiskup na 47. zasadnutí KBS v Spišskej Kapitule 28. januára 2004.

Po splnení všetkých potrebných formalít pán arcibiskup poslal 20. apríla 2004 prostredníctvom Apoštolskej nunciatúry žiadosť o Nihil obstat Kongregácii pre kauzy svätých. Kladná odpoveď Kongregácie prišla v júli 2004. Kongregácia pre kauzy svätých navrhla viesť kauzu ako super virtutibus, teda tak, že Božia služobnica Anna Kolesárová bude predstavená ako vzor panny, ktorá verne a bohabojne viedla svoj kresťanský život a korunovala ho obetou svojho života Bohu. Poskytnutá dokumentácia totiž nevykazovala formálne mučeníctvo ex parte persecutoris (strany útočníka), to znamená, že pohnútkou útočníka nebola nenávisť k viere alebo k nejakej kresťanskej čnosti. Išlo skôr o vraždu vykonanú opitou osobou. Tento návrh Kongregácie pre kauzy svätých bol akceptovaný a písomný súhlas z Košíc bol Kongregácii zaslaný listom z 13. septembra 2004. Slávnostné otvorenie procesu vo fáze skúmania svätosti sa začalo v Košiciach dňa 2. apríla 2005.

Diecézna fáza procesu blahorečenia bola slávnostne ukončená pri ďakovnej sv. omši 14. februára 2012 o 18:00 v Dóme sv. Alžbety v Košiciach. Slávnostnú svätú omšu celebroidal košický arcibiskup Mons. Bernard Bober, ktorý predniesol homíliu. Liturgickej slávnosti sa zúčastnil aj pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárik, emeritný arcibiskup Alojz Tkáč, členovia arcibiskupskej kúrie, kanonici metropolitnej kapituly, predstavení kňazského seminára, dekani, členovia tribunálu diecéznej fázy procesu, diecézni kňazi, diakoni, ctihodné sestry, bohoslovci a veľké množstvo mladých ľudí z univerzitných pastoračných centier a z arcidiecézneho centra mladých. Nakoniec bol podpísaný deklaračný dekrét o ukončení procesu blahorečenia na diecéznej úrovni a materiály procesu boli postúpené rímskej Kongregácii pre kauzy svätých.

Natíska sa otázka: Budeme mať aj na východnom Slovensku našu Máriu Goretti? To vie len Pán. My môžeme len dúfať a modliť sa za kladné vybavenie kauzy blahorečenia Anny Kolesárovej.

Karol Dučák
prevzaté z priestornet.com

18. 8.
sv. Helena;
bl. Leonard, opát
19. 8.
sv. Ján Eudes, kňaz;
bl. Elvíra, panna a mučenica
20. 8.
sv. Bernard, opát a učiteľ
Cirkvi;
sv. Samuel, prorok
21. 8.
sv. Pius X., pápež
22. 8.
Panna Mária Kráľovná
23. 8.
sv. Ružena Limská, panna
24. 8.
sv. Bartolomej, apoštol;
sv. Emília, panna a rehoľníčka
25. 8.
sv. Ľudovít, kráľ;
sv. Jozef Kalazanský, kňaz;
bl. Metod Dominik Trčka,
rehoľník a mučeník
26. 8.
sv. Anastáz, muč. a patrón hercov
27. 8.
sv. Monika
28. 8.
**sv. Augustín, biskup a učiteľ
Cirkvi**
29. 8.
Mučenícka smrť sv. Jána
Krstiteľa
30. 8.
sv. Erik, kráľ;
sv. Mária Wardová, mučenica
31. 8.
sv. Rajmund Nonnatus, rehoľník

Úmysly Apoštolátu modlitby na august

**Všeobecný: Aby šport bol
príležitosťou na bratské
stretnutie medzi národmi a
prispeval k upevneniu pokoja
vo svete.**

**Evanjelizačný: Aby
kresťania žili zvešť evanjelia
vydávaním svedectva viery,
čestnosti a lásky k blížnemu.**

**Úmysel KBS: Aby kresťania
prispevali k zmierovaniu
hmotného i duchovného
utrpenia ľudí postihnutých
nevyliciteľnými chorobami.**

Odpustová slávnosť v Gaboltove

„Porta patet et cor magis.“ Dvere sú otvorené a srdce ešte viac.

Týmito slovami začal homíliu v Gaboltove Mons. Bernard Bober.

Jedno z najznámejších mariánskych pútnických miest bolo cieľom cesty účastníkov farskej púte farnosti Nacina Ves v sobotu 16. júla 2016. Priebeh cesty vyplňali modlitba ruženca, modlitby a spevy.

Napriek chladnému počasiu bola farská púť vydarenou – požehnanou cestou najmä pre dôstojnosť jej priebehu v radosnej atmosfére, ktorá prispela nielen k prehĺbeniu viery, ale aj k budovaniu a upevneniu vzájomných vzťahov. Pútnické miesto Gaboltov je známe už celé stáročia predovšetkým svojou úctou k Panne Márii Karmelskej a svätovojeťskou tradíciou. Už v roku 1706 jágerský arcibiskup Štefan Telekessy vyznačuje toto pútnické miesto s milostivým obrazom P. Márie Škapuliarskej. Púte sa v súčasnosti konajú vždy v nasledujúcu sobotu a nedeľu po sviatku Panny Márie Karmelskej teda po 16. júli. Do Gaboltova z tejto príležitosti prichádza mnoho pútnikov takmer z celého Slovenska, z ktorých mnohí putujú peši.

Gaboltovská púť je najväčšou púťou v Košickej arcidiecéze. Z rozhodnutia košického arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča, bol Gaboltov určený ako pútnické miesto pre Rómskych veriacich, ktorí majú svoju púť v prvú augustovú nedeľu. Pred príchodom

pátrov redemptoristov tu veľmi požehnané účinkovali diecézni kňazi, ale pre množstvo pútnikov otec arcibiskup Mons. Alojz Tkáč dňa 1. júla 2001 pozval pátrov redemptoristov, aby toto pútnické miesto spravovali. Zveľadiť toto pútnické miesto znamená nadviazať na všetko, čo tam už bolo vybudované, a nájsť spôsob, ako dané miesto ďalej rozvíjať. Prejavom tohto zveľadenia je aj púť mužov, ktorá sa koná každý rok v polovici augusta (po púti Rómov). Gaboltov je totiž jediné pútnické miesto na Slovensku, kde je možné vidieť mužov, ako sa spolu modlia a chvália Pána, ako spolu prežívajú sv. omšu, ako sa navzájom povzbudzujú vo viere, ako sa v ich srdci zapája láska ku Kristovi. Púte do Gaboltova sú darom i pozvaním láskavého Boha, aby sme vstúpili do jeho prítomnosti a v nej aj zotrvali. Každý pútnik, ktorý príde do Gaboltova môže vo svojom živote zrealizovať to známe – per Mariam ad Jesum (skrže Máriu k Ježišovi). Lebo poslaním Panny Márie v dejinách spásy je dať svetu Vykupiteľa a nás k nemu privádzať.

Počas trvania celej púte sa ozývali mariánske piesne, nielen na Gaboltovskej hore, ale aj z ciest a lúk od pútnikov, ktorí sem putovali so svojimi prosbami a poďakovaniami.

Peter Ivan
ilustračné foto: internet

Futbalový turnaj miništrantov

V sobotu 2. 7. 2016 sa na ihrisku pri ZŠ uskutočnil Turnaj miništrantov vo futbale. Organizátorom turnaja bol Farský úrad v Nacinej Vsi. Turnaja sa zúčastnili družstvá z Nacinej Vsi, Petroviec nad Laborcom a Lesného. V úvode pán farár privítal všetkých súťažiacich aj divákov, súťažiacim zaprial veľa športového šťastia a ostatným pekný zážitok. A keďže to bola farská akcia, celá začala modlitbou Pána a požehnaním. Hráči odohrali tri zápasy systémom každý s každým.

Po odohratí všetkých stretnutí sa víťazom turnaja stalo mužstvo z Petroviec nad Laborcom, ktoré turnaj vyhralo bez straty bodu. Druhí skončili chlapci z Nacinej Vsi, tretí boli miništranti z Lesného. Najlepším strelcom turnaja sa stal Michal Čornec z Petroviec nad Laborcom, ktorý svojim súperom nastrieval 6 gólov. Najlepším brankárom bol Samo Drapač z Lesného a najlepším hráčom Martin

Packo z Nacinej Vsi. Po vyhlásení výsledkov a odovzdaní víťazných pohárov a medailí pre jednotlivé mužstvá a hráčov bolo pre všetkých prichystané malé občerstvenie. Touto cestou sa chceme úprimne poďakovať sponzorom – Obecnému úradu v Nacinej Vsi a farníkom, ktorí sa akoukoľvek formou zapojili do priebehu turnaja. Nech Vám milostivý Pán odplatí Vašu pomoc.

Výsledky zápasov:

Nacina Ves – Lesné 4:3 (0:1)

Góly: R. Bača, E. Bača, A. Kakara, M. Packo – P. Pavlo 3

Lesné – Petrovce n/L 3:4 (2:3)

Góly: D. Bereš 2, D. Drapač – M. Čornec 2, M. Doda, M. Ščambora

Nacina Ves – Petrovce n/L 1:10 (1:5)

Góly: R. Bača – M. Čornec 4, M. Doda 4, M. Ščambora, B. Čornec

Konečná tabuľka:

1. Petrovce n/L	2 2 0 0 6	14 : 4
2. Nacina Ves	2 1 0 1 3	5 : 13
3. Lesné	2 0 0 2 0	6 : 8

Najlepší strelc

– Michal Čornec – 6 gólov

Najlepší hráč

– Martin Packo

Najlepší brankár

– Samuel Drapač

Peter Ivan, foto: Jana Piroščáková

Katechézy pre birmovancov

10. ČLÁNOK

VERÍM V ODPUSTENIE HRIECHOV

Vyznanie viery spája odpustenie hriechov s vyznaním viery v Ducha Svätého. Zmŕtvychvstalý Kristus totiž zveril apoštolom moc odpúšťať hriechy, keď im dal Ducha Svätého. „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú mu zadržané.“

Krst je prvá a hlavná sviatosť na odpustenie hriechov, zjednocuje nás s Kristom, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, a dáva nám Ducha Svätého. „Kto uverí a dá sa pokrstiť bude spasený.“

Krstom sa nám odpustil dedičný hriech i všetky ostatné hriechy, ak išlo o krst dospelého. Krstom však človek neprestáva byť náchylný k hriechu. Pokrstený človek môže znovu spáchať hriech.

Cirkev má z Kristovej vôle moc odpúšťať pokrsteným hriechy a vykonáva ju **prostredníctvom biskupov a kňazov** zvyčajne **vo sviatosti pokánia**.

Sviatosti na odpustenie hriechov a tí, čo ich vykonávajú sú len nástroje, ktorými Kristus spôsobuje v nás odpustenie hriechov a ospravedlnenie.

11. ČLÁNOK

VERÍM VO VZKRIESENIE TELA

Smrť

1. Nevyhnutnosť smrti

Skúsenosť nás učí, že **všetci ľudia musia zomrieť. Smrť** v živote človeka je jediná **istá vec. Neistota** je v tom, že **človek nevie, kedy nastane jeho koniec**. Pozemský život sa však nezadržateľne blíži k svojmu koncu.

2. Smrť ako koniec životnej púte

Veriaci ľudia nazývajú **život medzi narodením a smrťou** ako **putovanie**. Človek je počas svojho života akoby na ceste a má **čas robiť rozhodnutia**. Veta „Smrť je koniec životnej púte“ chce povedať, že smrťou končí čas rozhodovania, v okamihu smrti padá rozhodnutie o nasmerovaní o hodnote života.

Mám možnosť žiť iba raz. Teraz sa musím rozhodovať. Rozhodnutia sa stanú raz definitívnymi. **Po smrti prijíma rozhodnutia už len Boh.**

Smrťou končí pozemské putovanie, ale **nekončí život**, ten prechádza do novej formy svojej existencie.

3. Smrť ako následok hriechu

Učiteľský úrad Cirkvi vysvetľuje smrť ako trest za Adamov hriech. Prvý človek Adam bol stvorený Bohom a obdarovaný mimoprirodzeným darom nesmrteľnosti a skrze svoj hriech priviedol smrť nielen na seba, ale aj na svoje potomstvo.

V súčasnosti sa v teológii stále viac presadzuje **názor**, že Boh tým, že stvoril svet ako stávajúci sa svet, od začiatku chcel aj koniec jednotlivého človeka. Boh však neničí nič stvorené, preto ani tento koniec nemá byť chápaný ako zničujúci koniec, ale ako naplňujúci koniec vedúci k definitívnosti.

Následok hriechu preto **nie je smrť, ale chápanie smrti** ako temnej a neprehľadnej skutočnosti katastrofického charakteru. Bez hriechu by mohol Adam naplniť smrť v radosť ako dôveryplné odovzdanie sa Bohu v láske ako obšťastňujúce sa narodenie k novému životu.

4. Smrť ako aktívny skutok naplnenia ľudskej existencie

Naplniť svoju existenciu znamená zomierať s Kristom.

V smrti sa človek celkom vydáva do Božích rúk, keďže sa časť po časti odovzdával Bohu vo svojom živote v konkrétnych skutkoch lásky.

5. Smrť ako oddelenie duše od tela

V katolíckej tradícii je smrť často opisovaná ako oddelenie duše od tela. Kým **mŕtve telo ostáva na zemi** a rozpadne sa, **dostáva sa nesmrteľná duša k Bohu**. Na konci časov, pri vzkriesení tela sa duša s telom znovu spojí.

6. Zmŕtvychvstanie v smrti

Každému človeku osobne je prisľúbená **budúcnosť po smrti**. Ktorá nespočíva iba v spomienke na neho, takže jeho jedinečný život sa pre neho stane večným životom.

Človeku je v jeho celistvosti prisľúbená budúcnosť. Teda aj s telom. Je mu **prisľúbené vzkriesenie tela**.

Naše osobné vzkriesenie je založené na Kristových slovách: „**Ja som vzkriesenie a život**“ i na jeho skutkoch. Sám vstal z mŕtvych v novom oslávenom tele. Toto nové oslávené telo Kristus sľubuje aj nám na konci časov pri vzkriesení živých i mŕtvych.

12. ČLÁNOK

VERÍM V ŽIVOT VEČNÝ

Osobitný súd

Existencia človeka ústi do stretnutia s Kristom, pred jeho všetko poznávajúci a milujúci pohľad.

Trojaké chápanie súdu: **1. odplata 2. spravodlivé vyrovnanie 3. sebaopoznanie.**

V súčasnosti prvé dve hľadiská je len ťažko možné zastávať. V minulosti sa udržali ako útecha a povzbudenie kresťanom zoči – voči nespravodlivosti a týraniu vo svete. **V súčasnosti sa viac presadzuje tretie hľadisko – súd ako sebaopoznanie.**

V stretnutí s Ježišom Kristom pravda neúprosne vychádza na svetlo. V stretnutí s Ježišom Kristom sa ukáže, čo sa stalo zo životných rozhodnutí, či išlo o cestu lásky alebo sebeckého uzatvárania sa do seba, či išlo o pravdu alebo lož. **Pred zrakom Krista sa človeku a ľudstvu ujasní, kým je a čím sa stal. Súd je hodina pravdy a sudca nepotrebuje robiť nič, len byť.** Zvonku neprichádza nijaké odsúdenie. Človek však zreteľne vidí popri dobrom ovocí svojho života aj dôsledky svojich vín.

Súd chápaný ako hodina pravdy, v ktorej padne každá neúprimnosť a každá maska navádza pocit hrôzy a zahanbenia. Ale zároveň umožňuje pravdivé sebaopoznanie a uvedomením si svojich vín a ich odsúdením sa môže človek stať tým, čím mal a chcel byť.

Posledný súd

Vzkriesenie všetkých mŕtvych „spravodlivých i nespravodlivých“ sa odohrá **pri poslednom súde.**

Posledný súd nastane vo chvíli slávneho Kristovho návratu. Iba Otec pozná tú hodinu a deň, len on rozhoduje o jeho príchode. Otec skrze svojho Syna Ježiša Krista vynesie svoj definitívny rozsudok nad celými dejinami.

Posledný súd ukáže, že Božia spravodlivosť víťazí nad všetkými nespravodlivosťami, ktorých sa dopustili jeho stvorenia a že Božia láska je silnejšia ako smrť.

Nebo, očistec, peklo

Tí, čo zomierajú v Božej milosti a v priateľstve s Bohom a sú dokonale očistení, žijú naveky s Kristom. Sú podobní Bohu, vidia ho takého aký je. Tento **dokonálny život s Bohom, s anjeli a všetkými blaženými naplnený láskou** nazývame **nebo**. Je to posledný cieľ človeka a splnenie jeho najhlbších túžob, je to stav vrcholnej a definitívnej blaženosti.

Tí, čo zomierajú v Božej milosti a v priateľstve s Bohom, ale nie sú dokonale očistení, podstupujú po svojej smrti očisťovanie, aby dosiahli stav potrebný k tomu, aby vošli do nebeskej blaženosti. Toto konečné **očisťovanie vyvolených**

nazýva Cirkev **očistec**. Cirkev odporúča zosnulých do Božieho milosrdenstva, vyzýva za nich modliť sa, obetuje za nich eucharistickú obeť, odporúča za zosnulých aj almužny, odpustky a kajúčne skutky.

Hlavný trest pekla spočíva v odlúčenosti od Boha, lebo jedine v ňom môže mať človek život a blaženosť, pre ktoré bol stvorený a po ktorých túži. Cirkev učí, že **kto zomiera v smrteľnom hriechu, ktorý neolutoval, navždy sa odlúčil od Boha** vinou svojho slobodného rozhodnutia. Tento **trvalý stav odlúčenia od Boha** sa nazýva **peklo**.

Milé deti,

polovica prázdnin je za vami. Určite máte veľa zážitkov, nových skúseností a tešíte sa ešte na to, čo vás čaká. Pri takejto malej rekapitulácii je na mieste opýtať sa: Ako som sa počas prázdnin viac priblížil k Pánu Bohu? Priblížiť sa k Pánu Bohu môžeme prostredníctvom skutkov lásky. Komu a ako máme prejavovať my kresťania lásku iným hovorí Pán Ježiš svojim poslucháčom v príbehu o milosrdnom Samaritánovi (Lk 10, 30 – 37).

V tomto podobenstve nás Pán Ježiš učí, že môj blížny je každý človek, ktorý

1 2 3 4 5 6 7 8 9

moju pomoc.

1. Kto sa pýta Pána Ježiša: „A kto je môj blížny?“

znalec zákona – P

apoštol Peter – R

žena z Ježišovho zástupu – S

2. Odkiaľ zostupoval človek, ktorý padol do rúk zbojníkov?

z Jeruzalema do Jericha – O

z Jericha do Jeruzalema – P

z Jeruzalema do Betlehema – R

3. Jeruzalem a Jericho sú od seba vzdialené asi:

20 kilometrov – S

30 kilometrov – T

40 kilometrov – U

4. V akom poradí prešli okoloidúci popri doráňanom mužovi?

prvý kňaz, druhý Samaritán, tretí levita – O
prvý Samaritán, druhý kňaz, tretí levita – P
prvý kňaz, druhý levita a tretí Samaritán – R

5. Čo urobil Samaritán?

nalial ranenému na rany olej a víno, obviazal mu rany, zaviedol ho do hostinca a staral sa oň – E

nalial ranenému na rany víno a privolať lekára – F

vyčistil ranenému rany a potom odišiel – G

6. Koľko zaplatil Samaritán hostinskému?

nič – A

2 denáre – B

3 denáre – C

7. Kto z troch mužov bol blížnym tomu, čo padol do rúk zbojníkov?

Ten, čo sa za neho pomodlil. – T

Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo. – U

Ten, čo ho poľutoval. – V

8. Aké boli posledné Ježišove slová v tomto podobenstve?

„Choď a viac neheš!“ – I

„Choď a rob aj ty podobne!“ – J

„Pod' a nasleduj ma!“ – K

9. Podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi sa nachádza:

len v Lukášovom evanjeliu – E

vo všetkých evanjeliách – F

v Lukášovom a Jánovom evanjeliu – G

Tajnička z minulého čísla:

Výzva k bdelosti je výzvou k vytrvalej láske k Bohu.

Oznamy

Nedeľa – 7. august 2016 – Rómska púť v Gaboltove

Pondelok – 15. august 2016 –

Nanebovzatie Panny Márie – prikázaný sviatok. Sv. omše budú takto:

16:30 – Petrovce n/L

16:30 – Vybuchanec

18:00 – Nacina Ves

18:00 – Lesné

Na slávnosť Nanebovzatia Panny Márie bude pri každej sv. omši požehnanie bylín a kvetov.

Nedeľa – 21. august 2016 – tretia nedeľa v mesiaci – mesačná zbierka na kostolné potreby

Nedeľa – 21. august 2016 – 14. púť mužov v Gaboltove

Farská matrika

Krsty:

Damián Kotlár – Nacina Ves

Filip Ďuďa – Nacina Ves

Vladimíra Ďuďová – Nacina Ves

Samuel Behunčík – Lesné

Nech sa vzťahujú v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudí!

Pohreby:

Jozef Val'ko – Nacina Ves

Rok narodenia – 1948

Jozef Mandulák – Nacina Ves

Rok narodenia – 1952

Odpočinitie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

Rozpis svätých omší na august 2016

Omše v týždni

		7. 8.	14. 8.	21. 8.	28. 8.
Nedeľa	9:00	Lesné	Vybuchanec	Lesné	Vybuchanec
Nedeľa	9:00	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves
Nedeľa	10:30	Petrovce n/L	Petrovce n/L	Petrovce n/L	Petrovce n/L
Nedeľa	10:30		Lesné	Suché	Lesné

PO 18:00 Nacina Ves
 UT 16:30 Petrovce n/L
 ST 18:00 Lesné
 ŠT 18:00 Petrovce n/L
 PI 18:00 Nacina Ves

Prvopiatkový týždeň 1. 8. 2016 – 7. 8. 2016

	Spoved'	Sv. omša
Pondelok	16:30 – 18:00 Nacina Ves	18:00 Nacina Ves
Utorok		16:30 Petrovce n/L
Streda	17:00 – 18:00 Lesné	18:00 Lesné
Štvrtok	17:00 – 18:00 Petrovce n/L	18:00 Petrovce n/L
Piatok	16:00 – 16:30 Vybuchanec	16:30 Vybuchanec 16:30 Petrovce n/L 18:00 Lesné 18:00 Nacina Ves
Sobota		8:00 Petrovce n/L 9:00 Nacina Ves 9:00 Lesné

Zoznam 30 vecí, ktoré nám naše deti určite neuveria (Prázdninový povzdych)

1. Nepoznali sme Nike, Adidas, D&G. Mali sme jednoducho „oblečenie“, a to často po starších súrodencoch.
2. Naše detské problémy sme konzultovali s rodičmi, nie s Google.
3. Mohli sme byť aj tie najkcalorickejšie a najnezdoravšie veci a stále sme vyzerali rovnako. Spálili sme to totiž naháňaním sa za loptou.
4. Nemali sme mobilné telefóny, a predsa sme sa dokázali vždy dohodnúť, kde a kedy sa uvidíme.
5. Po ceste prešlo jedno auto za hodinu, pokojne sme sa tam mohli korčuľovať.
6. Keď sme si kreslili, míňali sme papier a ceruzky, nie elektrinu do počítača.
7. Netušili sme, čo je to Counter Strike, Minecraft, Angry Birds. Zato sme veľmi dobre vedeli, čo sú to preliezky, lopta a naháňačky.
8. Nepoznali sme X-box, iPad, iPod, iPhone a podobné vymoženosti a aj tak sme sa dokázali zabaviť.
9. Kto išiel spať (až) o desiatej večer, bol absolútny frajer!
10. Vedeli sme sa od rána do večera naháňať po uliciach s kamarátmi a rodičia vedeli, že sa o nás nemusia báť.
11. Učili sme sa z kníh a zošitov, žiadne tablety a počítače.
12. Mali sme žuvačky v tvare cigarety a hrali sme sa, že fajčíme.
13. Rodičia nám občas dovolili namočiť si prst do vína, a sem-tam sme ich uprosili na malý glg piva. Tam naše skúsenosti s alkoholom skončili.
14. Mali sme Toma a Jerryho, Dextra a Didi, Mik-mik. Žiadnu Hannu Montanu!
15. Keď boli v meste kolotoče, najviac sme sa tešili na cukrovú vatu.

16. Počúvali sme staré magnetofónové pásky našich rodičov, ktoré sme pretáčali na prstoch. Vrcholom novosti bola Barbie Girl od Aqua. Žiaden Justin Bieber!

17. Filmy sme mali na kazetách, nie na blue-ray.

18. Nemali sme tušenie, čo je to marihuana, nehovoriac o skúsenostiach s ňou.

19. My dievčatká sme v obchodoch s veľkými očami obdivovali vysoké topánky. V detských veľkostiach neexistovali.

20. Sliepky, husi a kačice boli u starkej na dvore, nie zabalené v mraziaciach pultoch v supermarkete.

21. Slová ako depresia či anorexia sme ani nepoznali, už vôbec nie z vlastnej skúsenosti!

22. Opekali sme si s rodinou v lese a nikto nezavolať policajtov.

23. Často sme sa pobili, a potom sme sa normálne bavili ďalej, akoby sa nič nestalo.

25. Pri bicyklovaní sme nemali prilby a chrániče. Keď sa maľovala škola, dýchali sme vôňu farby. Obsahovala azbest. A všetci sme tu.

26. Keď sme spadli zo stromu, poškriabali sa alebo porezali, radšej sme to rodičom ani nepovedali, pretože by to bola len a len naša chyba. A ešte by sme za to aj dostali výprask.

27. Nepili sme kávu, nepoznali sme energetáky. A aj tak sme mali dosť energie chodiť do školy, robiť si úlohy, naháňať sa po vonku.

28. Písali sme si denníčky, ktoré sme zamykali na zámok. Nie blogy.

29. Ak sa nám roztrhlo oblečenie, mamina zobrala ihlu a niť, zašila to alebo zaplácala, a znova sme to nosili ako nové.

30. Mimochodom, väčšina z nás mala oboch rodičov, ktorí žili v tej istej domácnosti spolu s nami.

Čo ďalšie by ste povedali svojim deťom?